

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/21-01/84

URBROJ: 65-21-02

Zagreb, 16. rujna 2021.

Hs**NP*022-03/21-01/84*65-21-02**Hs

P.Z. br. 176

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192., a u svezi članka 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o dopuni Zakona o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. godine i Dodatnog protokola Europskoj konvenciji o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978. godine*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 16. rujna 2021. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

P.Z. br. 176

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/21-11/36
URBROJ: 50301-21/32-21-2

Zagreb, 16. rujna 2021.

Hs**NP*022-03/21-01/84*50-21-01**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 16-09-2021		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
022-03/21-01/84	65	
Uredbeni broj:	Pril.	Vrij.
50-21-01	1	0

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o dopuni Zakona o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. godine i Dodatnog protokola Europskoj konvenciji o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978. godine

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o dopuni Zakona o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. godine i Dodatnog protokola Europskoj konvenciji o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O POTVRĐIVANJU
EUROPSKE KONVENCIJE O UZAJAMNOJ SUDSKOJ POMOĆI U KAZNENIM
STVARIMA OD 20. TRAVNJA 1959. GODINE I DODATNOG PROTOKOLA
EUROPSKOJ KONVENCIJI O UZAJAMNOJ SUDSKOJ POMOĆI U KAZNENIM
STVARIMA OD 17. OŽUJKA 1978. GODINE**

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O POTVRĐIVANJU EUROPSKE KONVENCIJE O UZAJAMNOJ SUDSKOJ POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA OD 20. TRAVNJA 1959. GODINE I DODATNOG PROTOKOLA EUROPSKOJ KONVENCIJI O UZAJAMNOJ SUDSKOJ POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA OD 17. OŽUJKA 1978. GODINE

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o dopuni Zakona o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. godine i Dodatnog protokola Europskoj konvenciji o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978. godine, sadržana je u članku 140. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE ZAKONOM ŽELI POSTIĆI

1. Ocjena stanja

Zakon o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. i Dodatnog protokola Europskoj konvenciji o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978., Hrvatski sabor donio je 5. ožujka 1999. („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 4/99.). Zakon o potvrđivanju Drugog dodatnog protokola uz Europsku konvenciju o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima, Hrvatski sabor donio je na sjednici 19. prosinca 2006. („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 1/07.). Drugi dodatni protokol uz Europsku konvenciju o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima stupio je na snagu u odnosu na Republiku Hrvatsku 1. srpnja 2007. („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 4/07.).

Republika Hrvatska je vezano uz članak 24. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima (u daljnjem tekstu: „Konvencija“) prilikom polaganja isprave o pristupanju (potvrđivanju) glavnom tajniku Vijeća Europe priopćila izjavu da se u smislu Konvencije, pravosudnim tijelima u Republici Hrvatskoj smatraju sudovi i državna odvjetništva. Nadalje, Republika Hrvatska je vezano uz članak 6. Drugog dodatnog protokola uz Europsku konvenciju o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima (u daljnjem tekstu: „Drugi dodatni protokol“) prilikom polaganja isprave o ratifikaciji glavnom tajniku Vijeća Europe priopćila izjavu da se pravosudnim tijelima u smislu Konvencije i Protokola smatraju sudovi i državna odvjetništva.

Članak 24. Konvencije kako je izmijenjen člankom 6. Drugog dodatnog protokola propisuje da će svaka država, u trenutku potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe, odrediti koja će tijela smatrati pravosudnim tijelima u smislu ove Konvencije. Nakon toga, ona može u svako doba i na isti način promijeniti sadržaj svoje izjave.

Uredbom Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO“), (SL L 283, 31.10.2017.) (u daljnjem tekstu: Uredba), osnovan je Ured europskog javnog tužitelja koji je nadležan za istragu, kazneni

progon i podizanje optužnice protiv počinitelja i supočinitelja kaznenih djela koja utječu na financijske interese Europske unije. Zakon o provedbi Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja (»EPPO«), Hrvatski sabor donio je na sjednici 18. prosinca 2020. („Narodne novine“, broj 146/20.). Zakon je stupio na snagu 28. svibnja 2021., na dan stupanja na snagu Provedbene odluke Komisije (EU) 2021/856 od 26. svibnja 2021. o utvrđivanju datuma na koji Ured europskog javnog tužitelja preuzima istražne zadaće i zadaće kaznenog progona (SL L 188/100, 28. 5. 2021. i 190/101, 31. 5. 2021.) U skladu s navedenom Provedbenom odlukom Komisije, EPPO je počeo s radom 1. lipnja 2021.

Ured europskog javnog tužitelja, EPPO, provodi istrage i radnje kaznenog progona te obnaša zadaće tužitelja pred nadležnim sudovima država članica do konačnog zaključenja predmeta. Ured je ustrojen na središnjoj i decentraliziranoj razini. Središnja razina sastoji se od središnjeg ureda u Luxembourg. Središnji ured sastoji se od Kolegija, stalnih vijeća, glavnog europskog tužitelja, zamjenika glavnog europskog tužitelja, europskih tužitelja i upravnog direktora. Kolegij EPPO-a sastoji se od glavnog europskog tužitelja i od po jednog europskog tužitelja iz svake države članice.

Decentralizirana razina EPPO-a sastoji se od delegiranih europskih tužitelja koji su smješteni i djeluju u ime EPPO-a u svojim državama članicama te, uz posebne ovlasti i položaj i pod uvjetima utvrđenima u Uredbi, imaju iste ovlasti kao nacionalni tužitelji u pogledu istraga, kaznenog progona i podizanja optužnica. Oni su sastavni dio EPPO-a, ali su pritom i dalje na operativnoj razini integrirani u svoje nacionalne pravne sustave i nacionalne pravosudne strukture te strukture tužiteljstva.

Budući da između država članica Europske unije nije postignuta potrebna jednoglasnost u postupku donošenja Uredbe, pristupilo se mehanizmu pojačane suradnje u kojem sudjeluju 22 države članice Europske unije, uključujući Republiku Hrvatsku. U skladu s člankom 331. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, (SL L C 202, 7.6.2012.), one države članice koje ne sudjeluju zadržavaju pravo uključivanja u uspostavljenu pojačanu suradnju koja je u tijeku.

U skladu s člankom 104., stavkom 3. i 4. Uredbe, međunarodni sporazumi s jednom ili više trećih zemalja u područjima iz nadležnosti EPPO-a koje je Unija sklopila ili kojima je pristupila u skladu s člankom 218. UFEU-a, kao što su međunarodni sporazumi o suradnji u kaznenim stvarima između EPPO-a i tih trećih zemalja, obvezujuć su za EPPO. U slučaju nepostojanja navedenih sporazuma, države članice, ako je to dopušteno na temelju relevantnog multilateralnog međunarodnog sporazuma i podložno prihvatu treće zemlje, priznaju te, kada je to primjenjivo, priopćuju da je EPPO nadležno tijelo za potrebe provedbe multilateralnih međunarodnih sporazuma o pravnoj pomoći u kaznenim stvarima koje su države članice sklopile.

Na sastanku Radne skupine za pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima (COPEN) 23. listopada 2019. i sastanku Skupine prijatelja predsjedništva (COPEN) 16. prosinca 2019. raspravljalo se o temi odnosa EPPO-a s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama na temelju članka 104. Uredbe. Države članice koje sudjeluju u pojačanoj suradnji u vezi s osnivanjem EPPO-a pozvane su na korištenje predlošcima tekstova iz priloga dokumenta ST 11385/20, obrasca izjave koji se sastoji od teksta obrasca glavne izjave, pratećih pojašnjenja i teksta obrasca dodatnih izjava, prilikom prijave Vijeću Europe u skladu s člankom 104. stavkom 4. Uredbe, kako bi se osiguralo da izjave čim prije stupe na snagu.

U dokumentu CM 4037/20 Vijeća Europske unije od 13. studenog 2020. navodi se da su sva izaslanstva država članica koje sudjeluju u pojačanoj suradnji u osnivanju EPPO-a glasale za usvajanje nacrtu izjave za notifikaciju EPPO-a kao nadležnog pravosudnog tijela u odnosu na Europsku konvenciju o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima i njezinih protokola, kao i za nacrt dodatnih izjava, kako su iznesene u prilogu dokumenta ST 11385/20, te su stoga izjave usvojene.

Pojedine države već su izvršile notifikaciju EPPO-a kao nadležnog pravosudnog tijela u odnosu na Europsku konvenciju o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima i njezinih protokola glavnom tajniku Vijeća Europe, kao što su to primjerice: Austrija, Belgija, Češka, Finska, Njemačka i Nizozemska.

Vijeće Europe planira izraditi dodatni protokol uz Konvenciju kako bi Europska unija mogla postati strankom Konvencije, a do tada će izjave omogućavati suradnju trećih država i EPPO-a.

2. Cilj koji se zakonom želi postići

Cilj ovoga Zakona je dopuna Zakona o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. godine i Dodatnog protokola Europskoj konvenciji o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978. godine kako bi se omogućilo da pored ranije priopćenih izjava, Republika Hrvatska glavnom tajniku Vijeća Europe priopći izjave u odnosu na Konvenciju i Dodatni protokol, a kako bi se EPPO odredio kao nadležno pravosudno tijelo u smislu Konvencije i Dodatnog protokola i omogućio mu se alat za međunarodnu pravosudnu suradnju s trećim državama.

Republika Hrvatska, kao država članica Europske unije koja sudjeluje u pojačanoj suradnji u vezi s osnivanjem EPPO-a, izjavljuje da se Ured europskog javnog tužitelja pri izvršavanju svoje nadležnosti, kako je predviđena Uredbom, smatra pravosudnim tijelom za potrebe izdavanja zahtjeva za uzajamnu pomoć u skladu s Konvencijom i njezinim protokolima, kao i za potrebe pružanja informacija ili dokaza koje je EPPO već zaprimio ili bi mogao zaprimiti nakon pokretanja istrage u području svoje nadležnosti, na zahtjev druge ugovorne stranke u skladu s Konvencijom i njezinim protokolima. EPPO se također smatra pravosudnim tijelom za potrebe primanja informacija u skladu s Konvencijom u pogledu kaznenih djela u okviru svoje nadležnosti kako je predviđena Uredbom.

U pratećim pojašnjenjima uz izjavu dano je tumačenje određenih odredbi Konvencije u odnosu na EPPO, a s obzirom na to da Konvencija nije predvidjela tijelo poput EPPO-a. U odnosu na zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć koje EPPO prima ili šalje pojašnjeno je da se, za tu svrhu, strankom Konvencije smatra država članica u kojoj djeluje nadležni europski delegirani tužitelj. Pojašnjeno je da će se referenca na pravo stranke Konvencije smatrati referencom na pravo Europske unije, te podredno na nacionalno pravo države članice u kojoj djeluje nadležni europski delegirani tužitelj. Navedeno je da je europski delegirani tužitelj vezan izjavama i rezervama države članice u kojoj djeluje kao nadležno tijelo danim uz Konvenciju ili protokole, te da je EPPO ograničen u uporabi pribavljenih dokaza i informacija od trećih država njihovim uvjetima i ograničenjima koje dopušta Konvencija. Pojašnjeno je da je obvezama stranke moliteljice po članku 11. i članku 12. Konvencije vezana i država članica u kojoj djeluje nadležni europski delegirani tužitelj.

U izjavama u skladu s člankom 15. Europske konvencije kako je izmijenjen člankom 4. Drugog dodatnog protokola razjašnjena su dodatna povezana pitanja. U prvoj dodatnoj izjavi pojašnjeno je da se zamolnice EPPO-u šalju izravno EPPO-u i to centralnom uredu ili nadležnom europskom delegiranom tužitelju, dok su u drugoj utvrđene iznimke u postupanju od navedenog.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim se Zakonom dopunjuje Zakon o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. godine i Dodatnog protokola Europskoj konvenciji o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978. godine, na način da se nakon odredbe članka 3. Zakona dodaju članci 3.a i 3.b kojima se utvrđuju izjave koje će Republika Hrvatska, pored već ranije priopćenih izjava, priopćiti glavnom tajniku Vijeća Europe u odnosu na Konvenciju i Dodatni protokol.

Konačnim prijedlogom Zakona o dopuni Zakona o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. godine i Dodatnog protokola Europskoj konvenciji o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978. godine usvajaju se izjave, kojima se EPPO određuje kao nadležno pravosudno tijelo u smislu članka 24. Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima iz 1959. kako je izmijenjen člankom 6. Drugog dodatnog protokola uz Europsku konvenciju o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona sredstva su osigurana u okviru redovne djelatnosti Ministarstva pravosuđa i uprave te nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. ZAKONI KOJIMA SE POTVRĐUJU MEĐUNARODNI UGOVORI

Premda se ovim Zakonom ne potvrđuje međunarodni ugovor, usvajaju se izjave koje će Republika Hrvatska priopćiti na međunarodnom planu, te se one odnose na provedbu međunarodnih ugovora koji su na snazi u odnosu na Republiku Hrvatsku, stoga je temelj za donošenje ovoga Zakona u članku 207. a Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), prema kojem se zakoni kojima se, u skladu s Ustavom Republike Hrvatske potvrđuju međunarodni ugovori donose se u pravilu u jednom čitanju, a postupak donošenja pokreće se podnošenjem konačnog prijedloga zakona o potvrđivanju međunarodnog ugovora.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O POTVRĐIVANJU
EUROPSKE KONVENCIJE O UZAJAMNOJ SUDSKOJ POMOĆI U KAZNENIM
STVARIMA OD 20. TRAVNJA 1959. GODINE I DODATNOG PROTOKOLA
EUROPSKOJ KONVENCIJI O UZAJAMNOJ SUDSKOJ POMOĆI U KAZNENIM
STVARIMA OD 17. OŽUJKA 1978. GODINE**

Članak 1.

U Zakonu o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. godine i Dodatnog protokola Europskoj konvenciji o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978. godine („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 4/99.) iza članka 3. dodaju se članci 3.a i 3.b koji glase:

„Članak 3.a

Republika Hrvatska priopćit će na Konvenciju i Dodatni protokol iz članka 1. ovoga Zakona sljedeću izjavu:

IZJAVA

U skladu s člankom 24. Konvencije kako je izmijenjen člankom 6. Drugog dodatnog protokola uz Konvenciju, Republika Hrvatska, kao država članica Europske unije koja sudjeluje u pojačanoj suradnji u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO“), izjavljuje da se Ured europskog javnog tužitelja pri izvršavanju svoje nadležnosti, kako je predviđena člancima 22., 23. i 25. Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939, smatra pravosudnim tijelom za potrebe izdavanja zahtjeva za uzajamnu pomoć u skladu s Konvencijom i njezinim protokolima, kao i za potrebe pružanja informacija ili dokaza koje je EPPO već zaprimio ili bi mogao zaprimiti nakon pokretanja istrage u području svoje nadležnosti, na zahtjev druge ugovorne stranke u skladu s Konvencijom i njezinim protokolima. EPPO se također smatra pravosudnim tijelom za potrebe primanja informacija u skladu s člankom 21. Konvencije u pogledu kaznenih djela u okviru svoje nadležnosti kako je predviđena člancima 22., 23. i 25. Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939. Svrha ove izjave je dopuna prethodnih izjava koje je Republika Hrvatska podnijela u skladu s člankom 24. Konvencije.

Pozivajući se na ovu izjavu danu u skladu s člankom 24. Konvencije, Republika Hrvatska koristi se mogućnošću da protumači pravne učinke izjave na sljedeći način:

a) Ako se u Konvenciji ili njezinim protokolima upućuje na stranku koja je uputila zahtjev ili stranku koja prima zahtjev, to se u slučaju zahtjeva koje je izdao Ured europskog javnog tužitelja ili zahtjeva koji su njemu upućeni tumači kao da se odnosi na državu članicu EU-a u kojoj djeluje nadležni delegirani europski tužitelj čije su ovlasti i funkcije navedene u članku 13. Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939.

b) Ako se u Konvenciji ili njezinim protokolima upućuje na pravo stranke koja je uputila zahtjev ili stranke koja prima zahtjev, to se u slučaju zahtjeva koje je izdao Ured europskog javnog tužitelja ili koji su njemu upućeni tumači kao da se odnosi na pravo Unije, posebno na Uredbu Vijeća (EU) 2017/1939, kao i na nacionalno pravo države članice EU-a u kojoj djeluje nadležni delegirani europski tužitelj, u mjeri u kojoj je to primjenjivo u skladu s člankom 5. stavkom 3. Uredbe.

c) Ako se Konvencijom ili njezinim protokolima predviđa mogućnost da stranka daje izjave ili stavlja rezerve, sve takve izjave koje je Republika Hrvatska dala i rezerve koje je stavila smatraju se primjenjivima u slučaju zahtjeva koje druga stranka uputi Uredu europskog javnog tužitelja kad god delegirani europski tužitelj koji se nalazi u Republici Hrvatskoj ima nadležnost u skladu s člankom 13. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939.

d) Kao pravosudno tijelo koje upućuje zahtjev i djeluje u skladu s člankom 24. Konvencije kako je izmijenjen člankom 6. Drugog dodatnog protokola uz Konvenciju, Ured europskog javnog tužitelja će poštovati sve uvjete ili ograničenja u pogledu upotrebe pribavljenih informacija i dokaza koje stranka koja prima zahtjev može odrediti na temelju Konvencije i njezinih protokola.

e) Obveze koje su za stranku koja je uputila zahtjev propisane člankom 12. Konvencije obvezujuće su i za pravosudna tijela države članice EU-a u kojoj djeluje nadležni delegirani europski tužitelj. Navedeno se primjenjuje i u slučaju obveza stranke koja je uputila zahtjev na temelju članka 11. Konvencije kako je izmijenjen člankom 3. Drugog dodatnog protokola i na temelju članaka 13., 14. i 23. Drugog dodatnog protokola u odnosu na državu članicu EU-a u kojoj djeluje delegirani europski tužitelj koji ima nadležnost u skladu s člankom 13. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939.

Članak 3.b

Republika Hrvatska priopćit će na Konvenciju iz članka 1. ovoga Zakona sljedeće izjave:

IZJAVA

U skladu s člankom 15. Konvencije kako je izmijenjen člankom 4. Drugog dodatnog protokola uz Konvenciju, Republika Hrvatska izjavljuje da se zahtjevi za uzajamnu pomoć Uredu europskog javnog tužitelja, kao i informacije koje je dostavila ugovorna stranka u skladu s člankom 21. Konvencije, upućuju izravno Uredu europskog javnog tužitelja, a izjava dana u skladu s člankom 15. Konvencije kako je izmijenjen člankom 4. Drugog dodatnog protokola uz Konvenciju ne primjenjuje se u slučaju Ureda europskog javnog tužitelja. Zahtjevi za uzajamnu pomoć šalju se središnjem uredu u okviru Ureda europskog javnog tužitelja ili uredu delegiranog europskog tužitelja u Republici Hrvatskoj. EPPO, prema potrebi, prosljeđuje taj zahtjev nadležnim tijelima Republike Hrvatske ako EPPO nema ili ne izvršava svoju nadležnost u određenom slučaju.

IZJAVA

U skladu s člankom 15. Konvencije kako je izmijenjen člankom 4. Drugog dodatnog protokola uz Konvenciju, Republika Hrvatska osim toga izjavljuje da Ministarstvo pravosuđa i uprave Republike Hrvatske, prosljeđuje zahtjeve koje u skladu s člankom 11. Konvencije kako je izmijenjen člankom 3. Drugog dodatnog protokola i člancima 13. i 14. Drugog dodatnog protokola u mjeri u kojoj se odnose na navedeni članak 11. pokrene jedan od delegiranih europskih tužitelja u Republici Hrvatskoj.“.

Članak 2.

Izjave iz članka 1. ovoga Zakona proizvode učinak od datuma njihova primitka od strane glavnog tajnika Vijeća Europe. Podatak o stupanju na snagu izjava iz članka 1. ovoga Zakona objavit će se nakon njihova stupanja na snagu sukladno članku 30. stavku 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96.).

Članak 3.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Člankom 1. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da se u Zakonu o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. godine i Dodatnog protokola Europskoj konvenciji o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978. godine (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 4/99) iza članka 3. dodaju članci 3.a i 3.b koji sadrže izjave koje će Republika Hrvatska priopćiti glavnom tajniku Vijeća Europe.

Uz članak 2.

Člankom 2. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da izjave iz članka 1. proizvode učinak od datuma njihova primitka od strane glavnog tajnika Vijeća Europe, te će se podatak o njihovom stupanju na snagu objaviti sukladno članku 30. stavku 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96).

Uz članak 3.

Člankom 3. uređuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.